

Bilag 1

SYGESIKRINGENS FORHANDLINGSUDVALG

Den 28. marts 1985

Arbejdsministeren har i går fremsat forslag til lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v., og indenrigsministeren har i sammenhæng hermed fremsendt forslag til lov om forlængelse af overenskomster m.v. inden for den offentlige sygesikring.

Lovforslaget vedrørende sygesikringsoverenskomsterne indebærer en forlængelse af samtlige sygesikringsoverenskomster samt aftaler indgået i henhold til overenskomsterne, bortset fra Københavnsoverenskomsten, der som lønoverenskomst er holdt udenfor.

Sygesikringens Forhandlingsudvalg forhandler for øjeblikket om fornyelse af overenskomsterne med Foreningen af Speciallæger, Dansk Tandlægeforening og Dansk Kiropraktor-Forening samt Københavnsoverenskomsten og har netop afsluttet forhandlingene med Landsforeningen af statsautoriserede Fodterapeuter. Forhandlingerne med Praktiserende Lægers Organisation blev som bekendt afsluttet ved årsskiftet efter forudgående konflikt.

Forhandlingene føres på grundlag af uop-sagte overenskomster, bl.a. på baggrund af virkningene af honorarreguleringsloven vedtaget i april 1984. I henhold hertil gives der alene adgang til regulering af overenskomsternes honorarer efter den 31. marts 1985, såfremt der mellem parterne indgås aftale herom.

Det har været Sygesikringens Forhandlingsudvalgs opfattelse, at der med honorarreguleringslovens bestemmelser var opnået mulighed for inden for de af regeringen afstukne rammer at opnå væsentlige økonomiske og faglige forbedringer af overenskomsterne.

Med det nu fremsatte forslag til lov om forlængelse af overenskomsterne bortfalder reguleringslovens virkninger, og det er forhandlingsudvalgets opfattelse, at udgangs-

punktet for en stærk forhandlingsposition er bortfaldet, og at udvalget i forhandlingerne har mistet enhver pressionsmulighed over for parterne med henblik på at opnå væsentlige ændringer af overenskomsterne, hvis ikke disse ønsker at medvirke.

Lovforslaget indebærer ikke alene en væsentlig forringelse af forhandlingsmulighederne, men virker – på baggrund af de oplæg, forhandlingene føres på – direkte fordyrende for amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Særligt på speciallægeoverenskomsternes område vil lovforslaget i den foreliggende form medføre en væsentlig forbedring af speciallægernes økonomi, først og fremmest som en konsekvens af lovforslagets videreførelse af de overenskomstmæssige honorarreguleringer. På speciallægeområdet blev reguleringen i sidste overenskomstperiode reduceret med $\frac{3}{4}$, senest den 1. oktober 1984, med henblik på at nedbringe udviklingen i udgifterne til speciallægehjælp.

Det foreliggende lovforslag medfører, at speciallægerne i den kommende periode vil opnå en fuld regulering, svarende til en forbedring af speciallægernes økonomi på omkring 80 mill. kr. i perioden frem til 31. marts 1987.

Dette er for forhandlingsudvalget og amtskommunerne selvsagt en ganske uacceptabel konsekvens og ligeledes i direkte modstrid med intentionerne bag det fremsatte lovforslag.

Lovforslaget indebærer endvidere, at aftaler, f.eks. forsøgsordninger, der efter deres indhold bortfalder i perioden, forlænges og videreføres, også med merudgifter for amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner til følge.

Forhandlingsudvalget skal derfor henstille, at der i forbindelse med folketingets behandling af lovforslaget foretages de fornødne